

ВИЛЕНСКИЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

34.



KURYER WILEŃSKI GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 30-го Апрелья. — 1848 — Wilno. PIĄTEK, 30-go Kwietnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 24-го Апрелья.

Высочайшею Грамотою, 25-го Марта, Всемилостивѣйше пожаловать Кавалеромъ ордена Св. Анны 1-й степени, Императорскою Короною украшеннаго, Директоръ Канцелліи Намѣстника Царства Польскаго, Дѣйствительный Статскій Советникъ *Еліашевичъ*.

— По случаю открывшейся въ Казани Архіерейской вакансіи, Всемилостивѣйше повелѣно: Архіепископу Тверскому *Григорію*, быть Архіепископомъ Казанскимъ и Свѣжскимъ, Архіепископу Херсонскому *Гавріилу*, Архіепископомъ Тверскимъ и Кашинскимъ, Архіепископу Харьковскому *Иннокентію*, Архіепископомъ Херсонскимъ и Таврическимъ, Викарію же Воронежской Епархіи, Епископу Острогскому *Елпидію*, быть Епископомъ Харьковскимъ и Ахтырскимъ.

— Его Императорское Высочество Государь Наслѣдникъ Цесаревичъ, принявъ благосклонно поднесенныя дочерью Надворнаго Советника дѣвицею *Рингеброицъ* стихи ея сочиненія на день рожденія Великаго Князя Владиміра Александровича, соизволилъ пожаловать ей брилліантовый фермуаръ.

Въ С. Петербургъ прибыли на дняхъ, изъ-за границы, Чрезвычайный Посолъ и Полномочный Министръ Его Величества Короля Датскаго, Оберъ-Гофъ-Маршалъ *Левенцау*, и Чрезвычайный Посланникъ и Полномочный Министръ Нидерландскаго Двора, Баронъ *де-Моллерусъ*, находившійся временно въ отсутствіи.

По Высочайшей волѣ Его Императорскаго Величества, зданіе Римско-Католической Духовной Коллегіи въ С. Петербургѣ имѣть быть перестроено, соотвѣтственно назначенію его, на счетъ вспомоgetельнаго капитала Римско-Католическаго Духовенства; для производства же торговъ и работъ по сей перестройкѣ, Его Императорское Величество, въ 3 день Марта, Высочайше повелѣть соизволилъ: образовать особую Временную Коммиссію, по представленію отъ Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ проекту штата.

WІADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 24-go Kwietnia.

Prze Najwyższy Dyplomata, 25-go Marca, Najłaskawiej mianowany Kawalerem Orderu Św. Anny 1-jej klasy, CESARSKA Koroną ozdobionego, Dyrektor Kancelaryi i Namiestnika Królestwa Polskiego, Rzeczywisty Rządca Stanu *Eliaszewicz*.

— Z powodu odkrytego w Kazaniu wakansu Najłaskawiej mianowani: Arcybiskup Twerski *Grzegorz*, Arcybiskupem Kazańskim i Swiażkim; Arcybiskup Chersoński *Gabriel*, Arcybiskupem Twerskim i Kaszyńskim; Arcybiskup Charkowski *Innocenty*, Arcybiskupem Chersońskim i Tauryckim; Wikary Eparchii Woroneżskiej, Biskup Ostrogożski *Elpidifor*, Biskupem Charkowskim i Achtyrskim.

— JEJEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ CESARZEWICZ NASTĘPCA Tronu, łaskawie przyjąwszy ofiarowany przez Pannę *Ringebroicz*, córkę Radcy Dworu, wiersz jej układu na dzień urodzin WIELKIEGO XIĘCIA WŁODZIMIERZA ALEXANDROWICZA, raczył udarować autorkę fermoarem brylantowym.

W tych dniach przybyli do St. Petersburga z zagranicy, Nadzwyczajny Poseł i Pełnomocny Minister Króla Duńskiego, Wielki Marszałek Dworu *Lewetzau*, i Nadzwyczajny Poseł i Pełnomocny Minister Dworu Niderlandzkiego, Baron *de Mollerus*, który czasowiec nie był tu obecny.

Z woli Najwyższej JEJEGO CESARSKIEJ MOŚCI, gmach Kollegium Duchownego Rzymsko-Katolickiego, w St. Petersburgu, ma być przebudowany, odpowiednio swemu przeznaczeniu, kosztem pomocniczego kapitału Duchowienstwa Rzymsko-Katolickiego; dla dokonania zaś licytacyi i robót w tej mierze, JEJEGO CESARSKA MOŚĆ w dniu 3-mi Marca r. b. Najwyższej rozkazać raczył: ustanowić osobną Kommissyą tymczasową, według przedstawionego, przez P. Ministra Spraw Wewnętrznych, projektu do etatu.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 25 Апрѣля.

Датское правительство предписало своему флоту, задерживать Нѣмецкія суда. Мѣра сія можетъ быть сочтена объявленіемъ войны и нашъ по ланникъ отозванъ изъ Копенгагена.

— Изъ Шлезвига увѣдомляютъ отъ 23 с. м., что Прусскія войска выступили 22 числа изъ Рендсбурга и подошли къ Шлезвигу не встрѣтивъ сопротивленія. Ген. Врангель приказалъ генералъ-лейтенанту князю Радзивиллу атаковать крѣпкую позицію Датчанъ; въ этой битвѣ Пруссаки имѣли перевѣсъ. Послѣ кровопролитнаго сраженія, князь Радзивиллъ овладѣлъ южною частию города, до Готорпскаго замка, изъ котораго Датскія войска выступили сегодня.

— Нашему посланнику при германскомъ союзѣ отправлена инструкция, чтобы онъ исходатайствовалъ присоединеніе къ союзу округовъ герцогства Познанскаго: Мезеритцъ, Бомстъ, Фрауштадтъ, Бирбаумъ, Нетцъ, Кребенъ и Букъ.

— Изъ Познани получено извѣстіе, что 22 Апрѣля намѣревались собраться на одной изъ площадей города до 2,000 Нѣмцевъ, съ оружіемъ; однако, начальство издало объявленіе, что такое собраніе противозаконно, и запретило оное. Нѣмецкое народонаселеніе ожесточено варварскими поступками польскихъ инсургентовъ надъ слабыми и безоружными жителями.

28 Апрѣля.

Слышно о перемѣнѣ нашего министерства. Гг. Кампгаузенъ и Винке отправятся во Франкфортъ на Майнъ, въ качествѣ прусскихъ посланниковъ при германскомъ союзѣ. Въ такомъ случаѣ новый составъ кабинета былъ бы слѣдующій: Ганземанъ президентъ совѣта; Гагернъ мин. внутр. дѣлъ; Николовиусъ юстиціи; Мильде финансовъ; генералъ Виллизеъ или Каницъ воен. мин.; Гейдтъ торговли.

— Извѣстія изъ Вены не оставляютъ ни малѣйшаго сомнѣнія въ томъ, что разныя начала, составляющія австрійское государство, не дозволяя Австріи присоединиться къ Германіи. (См. Австрія).

— Изъ Рендсбурга, отъ 25 с. м. 10 часовъ вечера, получили мы слѣдующее достовѣрное извѣстіе: что Прусскія войска сегодня, въ 10 часовъ утра, вступили въ городъ Фленсбургъ. Датчане принуждены были очистить всю страну; имъ пресѣченъ путь на Гольнись къ кораблямъ, такъ, что если они не успѣли до сихъ поръ пробраться чрезъ Апенрадъ къ берегу, то непремѣнно будутъ настигнуты и разбиты нашими войсками. У непріятеля захвачены 24 орудія и 20 пѣхотныхъ; съ непріятельской и съ нашей стороны многие ранены; въ гренадерскомъ Императора Франца полку многие убиты. Исключая небольшихъ отрядовъ Гольштейнскаго войска, дѣйствовали одни почти Пруссаки и одержали блистательную побѣду.

Кенигсбергъ, 18 Апрѣля.

Находящійся здѣсь Датскій консулъ получилъ сегодня официальное увѣдомленіе, о объявленіи Данією войны Пруссіи; вмѣстѣ съ тѣмъ ему поручено настоять, чтобы находящіяся здѣсь Датскія суда немедленно удалились, по поводу имѣющей послѣдовать блокады Пруссіи гаваней. Въ то же время получено консуломъ, какъ слышно, извѣстіе, о союзѣ заключенномъ между Данією и Швецією. (С. П.)

А в с т р і я.

Вѣна, 19 Апрѣля.

Въ сегодняшней официальной части вѣнской газеты обнародовано, что австрійское правительство вмѣстѣ съ прусскимъ препроводило къ германскому сейму требованіе, чтобы національное собраніе отсрочено было до 18 Мая, по поводу невозможности успѣть скорѣе съ окончаніемъ выборовъ. Въ этой же газетѣ присовокупляютъ, что оба эти правительства тѣмъ болѣе надѣются на удовлетвореніе своихъ требованій по сему предмету, что ни Австрія ни Пруссія не могли бы признать важности преній національнаго германскаго собранія, которыя состоялись бы въ отсутствіи представителей двухъ третей народонаселенія.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P R U S S Y

Berlin, 25 kwietnia.

Rząd Duński wydał rozkazy swojej marynarce chwytania okrętów niemieckich. Krok ten może być uważany za wypowiedzenie wojny, i dla tego nasz Poseł został odwołany z Kopenhagi.

— Donoszą z Szlezwiku pod dniem 23 b. m., że wojska Pruskie opuściły d. 22 Rendsburg i podstąpiły pod Szlezwik, nie doznawszy oporu. Jenerał Wrangel rozkazał Jenerał Porucznikowi Xieriu Radziwiłłowi uderzyć na mocne stanowisko Duńskie. Wypadek potyczki okazał się korzystnym dla chorągwi Pruskiej; Xiąże Radziwiłł po krwawej walce opanował południową część miasta Szlezwiku, aż do zamku Gottorpskiego, który wojska Duńskie dzisiaj opuściły.

— Posłowi naszemu przy Związku Niemieckim, posłano stosowne instrukcje, w celu wyjednania przyjęcia do Związku Powiatów, leżących w W. X. Poznańskim: Miedzerzeckiego (Meseritz), Babimostowskiego (Bomst), Wschowskiego (Fraustadt), Miedzychodzkiego (Birbaum), Noteckiego (Netz), Krobskiego (Kröben) i Buckiego (Buck).

— Z Poznania otrzymano wiadomość, że d. 22 kwietnia, około 2,000 Niemców miało zamiar zgromadzić się na jednym z placów tego miasta, z bronią w rękę; jednakże Zwierzchność wydała odezwę, że takie zgromadzenie się jest nieprawne, i że zatem go zakazuje. Ludność Niemiecka rozjątrzona jest w skutek niektórych barbarzyńskich postępów, jakich się dopuścili polscy rokoszanie nad słabymi i bezbronnymi mieszkańcami.

Dnia 28 kwietnia.

Słychać o zmianie naszego Ministerstwa. PP. Camphausen i Vincke udać się mają do Frankfurtu nad Menem jako Posłowie Pruscy przy Związku Niemieckim; nowy zaś skład gabinetu byłby następujący: Hansemann, Prezes Rady, Gagern, Minister spraw wewn.; Nicolovius, Minister sprawiedliwości; Milde, skarbu; Jen. Willisen lub Kanitz, wojny; Heydt, handlu.

— Wiadomości z Wiednia nie pozostawiają najmniejszej wątpliwości, że różne żywioły, składające państwo Austryackie, nie dozwolą Austrii przyłączyć się do Niemiec. (Ob. Austrija).

— Z pewnego źródła doszła nas pod datą 25 b. m. o godzinie 10 wieczór, z Rendsburga, wiadomość, że już dziś rano, o godzinie 10, Prussacy zajęli miasto Flensburg. Duńczycy, całkiem wyparowani zostali, i mają sobie drogę do swych okrętów przez Holnis przeciętą; jeżeli się więc dotąd przez Apenrade nie dostali do brzegu, tedy ich wojska nasze dościgną i zupełnie zniszczą. 24 dział zabrano Duńczykom; z nieprzyjacielskiej jak i z naszej strony wielu jest ranionych; z grenadierów półku Cesarza Franciszka wielu poległo — (jenców Duńskich jest 20). Oprócz kilku małych oddziałów wojsk Holsztyńskich, znowu sami Prussacy byli na placu boju i świetnie odnieśli zwycięstwo.

Królewiec, 18 kwietnia.

Tutejszy Konsul Duński otrzymał dziś zawiadomienie urzędowe o wypowiedzeniu przez Danią wojny Prusom, a razem polecenie, iżby stojące tu okręty Duńskie zagnali do prędkiego odejścia, z powodu mającej nastąpić blokady portów Pruskich. Jednocześnie tenże Konsul miał odebrać wiadomość o ścisłym przymierzu, zawartem między Danią a Szwecją. (P. P.)

A U S T R I A.

Wiedeń, 22 kwietnia.

Gazeta Wiedeńska ogłasza w dzisiejszej części urzędowej, że rząd Austryacki wspólnie z rządem Pruskim przesłał do Sejmu Niemieckiego żądanie odwołania Zgromadzenia Parlamentu aż do d. 18 maja, z powodu niepodobieństwa śpieszniejszego ukończenia wyborów. Gazeta Wiedeńska dodaje, że te dwa dwory tém bardziej spodziewają się, iż będące zadosyćczynione ich żądaniu, że ani Austrija, ani Prussy nie mogłyby uznać ważności rozpraw Zgromadzenia Narodowego Niemieckiego, któreby się ukonstytuowało w nieobecności Reprezentantów dwóch trzecich części ludności Niemieckiej.

— Министръ иностранныхъ дѣлъ гр. Фикельмонъ назначенъ исправляющимъ должность председателя совѣта министровъ.

— Главная квартира начальника артиллеріи графа Нугента расположена была 19 с. м. въ Пальма-Нуова. Наши войска имѣютъ ежедневно сшибки съ мятежниками, которые не могутъ сопротивляться намъ въ открытомъ полѣ и ищутъ убѣжища въ домахъ.

— Такъ называемый корпусъ волонтеровъ, сформированный частными лицами, при началіи Италійской войны, расположенъ въ *Wiener Neustadt* но не получая жалованья, и нуждаясь въ обмундировкѣ, находится въ плачевномъ положеніи, которое доводитъ волонтеровъ до большихъ безпорядковъ. Часть этого отряда пришла въ Вьну, окружила домъ главнаго вербовщика, торгующаго фруктами въ предмѣстіи Марія-Гюльфельдъ и съ угрозами требовала исполненія обещаній. Правительство постановило само озаботиться учрежденіемъ этого войска и склонило унтеръ-офицеровъ линейныхъ полковъ вступить въ этотъ корпусъ, обещавъ имъ скорое повышеніе.

— Императорскимъ рескриптомъ отъ 6-го н. м., адресованнымъ на имя министра внутреннихъ дѣлъ, даруются Богеміи разные права въ пользу ея національности. Богемскій языкъ, по всемъ отраслямъ администраціи и публичнаго обученія, ставится на одну степень съ нѣмецкимъ языкомъ, и въ Прагѣ учреждаются отвѣтственные центральныя власти съ болѣе обширнымъ кругомъ дѣйствія. Въ первомъ богемскомъ сеймѣ, который долженъ быть созванъ въ непродолжительномъ времени, примутъ участие все сословія государства. Избиратели должны имѣть 25, избираемые 30 лѣтъ отъ роду.

— Германское народонаселеніе въ Прагѣ опасается нападенія со стороны Богемцевъ, оно не осмѣливается даже носить германскихъ цвѣтовъ, хотя болѣе чѣмъ половина земель составляетъ тамъ собственность Германцевъ.

24 Апрель.

Въ официальной части вѣнской газеты напечатано слѣдующее важное объявленіе: „Австрійское министерство, не желая опредѣлять извѣстнаго направленія для предстоящихъ выборовъ въ германскій національный парламентъ, или производить вліянія на оные, считаетъ необходимымъ высказать свое мнѣніе въ отношеніи подлежащаго вопроса: будетъ ли Германія въ будущемъ союзнымъ государствомъ или союзомъ государствъ? Австрія проникнута желаніемъ тѣсно соединиться къ Германіи, и съ радостію воспользуется всякимъ случаемъ, чтобы доказать ей свое расположеніе къ общимъ германскимъ интересамъ. Но совершеннаго пренебреженія особенныхъ интересовъ разныхъ своихъ, къ германскому союзу не принадлежащихъ, провинцій, безусловнаго подчиненія себя союзному собранію, отреченія отъ независимости внутренняго управленія, никогда не могла бы считать сообразнымъ съ отдѣльными своими выгодами, и потому безусловно предоставляетъ себѣ соизволеніе свое на каждое постановленіе союзнаго собранія. Если бы сіе постановленіе не было сообразно съ существомъ союза государствъ, Австрія нашлась бы въ невозможности присоединиться къ нему.“

— По обнародованному декрету, цѣлость австрійской Имперіи составляютъ слѣдующія страны: Богемія, Галиція и Лодомирія съ Освенцимомъ, Заторомъ и Буковиною, Иллирія состоящая изъ Каринтіи, Крайны и прибрежія, Далмація, Австрійское эрцгерцогство, герцогство Зальцбургское, Стирія, верхняя и нижняя Силезія, Моравія, Тирольское графство съ Форальбергомъ. Территориальное раздѣленіе отдѣльныхъ провинцій, остается въ настоящемъ пространствѣ неприкосновеннымъ, и можетъ быть отмѣнено только по силѣ закона.

— Эрцгерцогъ Альбертъ получилъ позволеніе вступить волонтеромъ въ войска, дѣйствующія въ Италіи, и 22 числа отправился въ Верону.

— Изъ главной квартиры въ Веронѣ получены отъ фельдмаршала Радецкаго слѣдующія извѣстія, отъ 17 с. м.: „Вчера не было неприятельскихъ дѣйствій на боевой линіи на р. Минціо, и даже на форпостахъ. Сегодня, неприятель не появлялся ни въ Виллафранка, ни въ Сомма-Кампанья, ниже въ Вигазіо. По показаніямъ взятаго въ плѣнъ сардинскаго майора Тротти, въ сраженіи подъ Гоито, 8 с. м., убито 8 офицеровъ, а въ томъ числѣ, начальникъ Берсальеровъ, полковникъ Мармора. Для усиленія линіи между Веро-

— Hr. Fiquelmont, Ministerъ справъ заграничныхъ, мianowany został tymczasowymъ Prezesemъ Rady Ministrów.

— Глówna квартира Генера́ла артиллеріи, Hr. Nugent, znajdowała się d. 19 b. m. przedъ Palma Nuova. Wojsko nasze odbywa codzienne utarczki zъ powstańcami, którzy na czystymъ polu nigdzie się oprzeć nie mogą i szukają schronienia za murami i w domachъ.

— Tak zwany корпусъ ochotników, który przezъ prywatnychъ na wojnę Włoską uformowany został, stoi w Wiener Neustadt, lecz nie pobierającъ żołdu i nie mającъ mundurów, znajduje się w najsmutniejszymъ położeniu, które go pobudza do licznychъ nadużyć. Część jedna tego oddziału przybyła do Wiednia, otoczyła domъ najglówniejszego werbownika, kupca Włoskiego, handlującego owocami на przedmieściu Mariahill, i domagała się groźno spełnienia przyrzeczeń. Rządъ postanowiłъ samъ zająć się urządzeniemъ tego oddziału, i nakłoniłъ podoficerówъ zъ linii do wejścia w służbę u ochotników, obiecującъ imъ прѣдки awansы.

— Przezъ reskryptъ Cesarski zъ d. 6 t. m., wydany do Ministra-sprawъ wewnetrznychъ, nadane zostały Czechomъ rozmaite prawa, na korzyść ichъ narodowości. Językъ Czeski, we wszystkichъ gałęziachъ administracyi i publicznego oświecenia, postawiony jest на równi zъ Niemieckimъ, w Pradze zaś ustanawiają się oddzielne władze centralne, zъ obszerniejszymъ niżъ dotądъ kręgiemъ działywania. Do składu piѣrwszego Sejmu Czeskiego, który wkrótce będzie zwołany, mają należeć wszystkie stany państwa. Wyborcy powinni mieć 25 latъ wieku, a wybieralni 30.

— Ludność Niemiecka w Pradze żyje w ciągłej obawie napaści ze strony Czechów, takъ dalece, iż nie śmie nawet nosić kolorówъ Niemieckichъ, chociaź więciej niżъ połowa własności gruntowychъ jest w rękę Niemców.

Dnia 24 kwietnia.

Gazeta Wiedeńska zawiera w części urzędowej następujące ważne oświadczenie: „Ministerstwo австрійское, dalekie od oznaczania pewnego kierunku przyszłymъ wyboromъ do Niemieckiego Parlamentu Narodowego, lubъ wywierania wpływu на nie, widzi się jednakъ spowodowanymъ wyrzecъ zdanie swoje, podъ względemъ rzuconej kwestyi: czy Niemcy mają być на przyszłośćъ państwemъ Związkowymъ lubъ Związkiemъ państwъ. Австрія przenikniona życzeniemъ ścisłego przyłączenia się do Niemiec, zъ radością przyjmie każdą sposobność, mogącą udowodnić jejъ przychylność do wspólnej sprawy Niemieckiej; atoli zupełnego zaniedbania szczególnychъ interesówъ różnychъ swoich, do Związku Niemieckiego należącychъ prowincyi, bezwarunkowego poddania się podъ Zgromadzenie Związkowe, zrzeczenia się samodzielności wewnetrzного zarządu, nie mogłaby nigdy uważać за zgodne ze swoimъ oddzielnymъ stanowiskiemъ, i dla tego bezwarunkowo zastrzega sobie prawo osobnego przyzwalania на każdą uchwałę Zgromadzenia Związkowego. O ileby takowa uchwała nie była zgodną zъ istotą Związku Państwъ, Австрія nie byłaby w możności przystąpić do niej.“

— Według ogłoszonejъ ustawy, następujące kraje stanowią całośćъ monarchii Австрійskiej: Królestwa: Czeskie; Galicyi i Lodomeryi zъ Оświęcimemъ, Zatoremъ i Bukowiną; Ilirya złożona zъ Karyntyi, Krainy i nadbrzeża; Dalmaція; Arcy-Xięstwo Австрійское wyższej i niższej Ensy; Xięstwo Szalzburskie, Styrya; Szląskъ górny i dolny; Morawia; Hrabstwo Tyrolu zъ Voralbergiemъ. Podziałъ terytoryalny pojedynczychъ prowincyi pozostaje w terażniejszejъ rozległości nietykalny i tylko на mocy prawa może być zmieniony.

— Arcy-Xiąże Albert otrzymałъ позволеніе wejść за ochotnika do wojska, walczącego we Włoszechъ, i dnia 22 do Werony odjechał.

— Zъ glówniejъ kwatery w Weronie mamy od Feldmarszałka Radeckiego następujące, zъ d. 17 b. m., wiadomości: „Dzień wczorajszy przeszedłъ на linii bojowej nadъ Mincio spokojnie; nie zaszła nawetъ najmniejsza utarczka zъ przeciwnymi czatami. Dziśъ także nie ukazałъ się nieprzyjaciel ani w Villafranca, ani w Somma-Campagna, ani nawetъ w Vigasio. Wedługъ zeznańъ Сардыньского jeńca, Majora Trotti, w bitwie stoczonejъ podъ Goito, 8-go b. m., miało паśćъ ośmiu oficerówъ; а między tymi Półkownikъ Marmora, dowódzca Bersalierówъ. Dla wzmożenia linii między

ною и Тридентомъ, фельдмаршалъ отправилъ баталіонъ полка Гогенлоэ. 15 и 16 числа, непріятель вовсе не стрѣлялъ въ крѣпость Пескьеру, которая снабжена теперь скотомъ, а часть находившагося тамъ овса перевезена въ Верону. Сильный отрядъ волонтеровъ намѣревался выступить изъ Юдикарии въ Тридентъ, и принудилъ капитана егерей Батца укрѣпиться въ замкѣ Доблино; но майоръ Бурло заставилъ осаждающихъ отступить и усилилъ гарнизонъ замка. Въ этомъ дѣлѣ потеряли мы трехъ убитыми и пятерыхъ ранеными; потеря непріятели гораздо значительнѣе.

— Изъ Понтафеля сообщаютъ, что полковникъ Горизутти, котораго почитали убитымъ, тяжело только раненъ. Между Понтафелемъ и Понтебою была жаркая стычка, въ которой убиты два ксендза. Войска наши стрѣляли въ Понтафель съ укрѣпленныхъ домовъ въ Понтебу. 21-го числа, графъ Нугентъ подступилъ на разстояніе одной мили къ Удино, занявъ на пути окрестныя селенія, и уничтоживъ конгреговыми ракетами тѣ изъ нихъ, которыя не хотѣли покоряться. Изъ Тридента пишутъ, что послѣ объявленія этого города въ осадномъ положеніи, мятежники сдались въ цѣломъ округѣ; 23 дезертира, пойманные поселянами, были разстрѣляны. Изъ Вероны пишутъ, что Король Карлъ Альбертъ възвезъ лагерь подъ Пескьерою и отступилъ.

Краковъ, 26 Апрѣля.

Вчера вечеромъ и сегодня происходили здѣсь смятенія, причиненныя польскими выходцами, кои съ котораго времени пребывали здѣсь въ довольно значительномъ количествѣ. Для подавленія насилій и буйства, прибѣгли къ вооруженной силѣ, а генералъ Кастиліоне объявилъ, что онъ велитъ бомбардировать городъ, если выходцы не оставятъ Кракова черезъ 1½ часа. Это желаніе тотчасъ было исполнено, и въ настоящую минуту, въ 12 часовъ ночи, городъ наслаждается совершеннымъ спокойствіемъ.

— Национальная гвардія, сформированная въ Краковѣ, состоитъ слишкомъ изъ 6,000 вооруженныхъ гражданъ, въ числѣ которыхъ находится 1,600 Евреевъ.

Ф Р А Н Ц І Я.

Парижъ, 23 Апрѣля.

Всякій съ нетерпѣніемъ начинаетъ рассчитывать время, котораго потребуетъ народное собраніе для повѣрки доверенностей своихъ членовъ и начатія дѣйствій. На эту повѣрку надобно будетъ употребить много времени, однако кажется, что собраніе объявлено будетъ состоявшимся прежде, нежели всѣ члены будутъ окончательно приняты. Для сего должно быть достаточно половины членовъ, то есть 451, и надѣмся, что это потребуетъ не болѣе нѣсколькихъ дней. Послѣ сего будетъ необходимо, чтобы палата единогласно признала образъ правленія, что усилитъ временное правительство.

Огнорительно политическихъ отбѣнковъ сего собранія, не должно думать, чтобы онѣ могли быть извѣстны публикѣ за два или за три мѣсяца впередъ. Когда палата была избираема при прежнемъ образѣ правленія, большинство ея едва можно было узнать во время пренія по адресу, хотя число депутатовъ состояло изъ 459 чел. А такъ какъ національное собраніе будетъ состоять изъ значительнаго числа новыхъ людей, заключая притомъ 900 членовъ, то узнать о стремленіи большинства можно будетъ лишь тогда, когда начнутся пренія по новой хартіи.

— Временное правительство обнародовало сегодня прокламацію, въ которой изъявляетъ свою радость, по случаю бывшаго народнаго торжества, убѣдившаго, что одинъ Парижъ можетъ вывести подъ ружье 300,000 чел.

— Вчера вечеромъ данъ былъ городомъ большой пиръ въ честь офицеровъ національной гвардіи и арміи. Национальные гвардейцы единогласно опредѣлили, чтобы часть линейныхъ войскъ не оставила столицы, и чтобы каждый изъ нихъ и ихъ друзей доставилъ мѣсто убѣжища для товарищей оружія, пока правительство не помѣститъ ихъ въ казармахъ.

— Вице-адмиралъ Боденъ, съ эскадрою своею, отплылъ отъ гіерскихъ острововъ къ Итали. Въ *Presse* утверждаютъ, что въ военномъ министерствѣ дѣятельно занимаются формированіемъ Рейнской арміи, которой главная квартира будетъ въ Страсбургѣ.

Werora a Trydentem, wysłał Feldmarszałek batalion półku Hohenloke. Dnia 15-go i 16-go, nieprzyjaciel nie strzelał wcale do twierdzy Peschiera. Miejsce to zaopatrzone zostało w bydło, a eżecze znajdującego się tam owsa przewiezioną została do Werony. Mocna kolumna ochotników miała zamiar wyruszyć z Judykary do Trydentu, i zmusiła Kapitana strzelców, Batz, do zamknięcia się w zamku Doblio. Jednakże Major Burlo odpędził powstańców od oblężenia i wzmocnił załogę zamku. W tej rozprawie mieliśmy trzech zabitych i pięciu rannych, straty zaś rokoszan są daleko znaczniejsze.

— Dowiadujemy się z Pontafel, że Półkownik Gorizutti, miany za zabitego, jest tylko mocno raniony. Ułameczka między sąsiednimi Pontafel i Pontebą była bardzo żywa; utraciło w niej życie dwóch Xięży. Nasze wojska z domów obwarowanych w Pontafel strzelały do Pontebą. Hr. Nugent d. 21 zbliżył się o milę drogi od Udine, zabrawszy w pochodzie wsi przyległe. Te, które się niechciały poddać, spalone były racami kongrewskimi. Donoszą z Trydentu, że, po ogłoszeniu miasta tego w stanie oblężenia, powstańcy poddali się w całym okręgu. Tamże rozstrzelano 23 zbiegów, pojmanyh przez wieśniaków. Donoszą z Werony, że Król Karol Albert zwinął obóz pod Peschiera i cofnął się nagłe.

Kraków, 26 kwietnia.

Wczoraj wieczorem i dnia dzisiejszego zaszły tu niespokojności, wywołane przez emigrantów Polskich, którzy tu od niejakiego czasu w dość znacznej liczbie przebywali. Dla usmierzania gwałtu i niekarności, użyto siły zbrojnej, a Jenerał Castiglione obwieścił, iż miasto bombardować będzie, jeżeli obcy przybycze w przeciągu 1½ godziny nie opuszczą Krakowa. Rozkazowi temu stało się natychmiast zadosyć, a w tej chwili, o godz. 12-jej w nocy, miasto cieszy się zupełną spokojnością.

— Gwardya narodowa, uformowana w Krakowie, wynosi przeszło 6,000 ludzi, w tej liczbie 1,600 Żydów.

F R A N C Y A.

Paryż, 23 kwietnia.

Każdy zaczyna obliczać z niecierpliwością czas, jakiego będzie potrzebowano Zgromadzenie Narodowe do sprawdzenia pełnomocnictw swych członków i ukonstytuowania się. Sprawdzenia te zabiorą wiele czasu, zdaje się jednak, że nie będą czekać z ogłoszeniem zgromadzenia za ukonstytuowanie aż wszyscy członkowie ostatecznie zostaną przyjęci. Na to powinny być dostateczną połowa członków więcej jednym, to jest 451, i spodziewamy się, że kilka dni wystarczy na osiągnięcie tego wypadku. Później nieuchronnym będzie, aby Izba przez aklamacyą uznała formę rządu, co wzmacni Rząd tymczasowy.

Co do odcieni politycznych tego Zgromadzenia, nie trzeba sądzić, aby takowe przed dwoma lub trzema miesiącami mogły być znane publiczności. Gdy przy dawniejszej formie rządu nowa Izba była obraną, jej większość zaledwie się dała poznać w czasie rozpraw nad adresem, chociaż liczba deputowanych wynosiła tylko 459. Że zaś Zgromadzenie Narodowe składać się ma z wielkiej liczby ludzi nowych i liczyć 900 członków, dopiero przeto w skutku rozpraw nad nową ustawą, będzie można powziąć wyobrażenie o dążnościach większości.

— Rząd tymczasowy ogłosił dzisiaj odezwę, w której wynurza swoje radość z powodu odbytej wielkiej uroczystości narodowej; uroczystości, która przeświadczyła, że sam Paryż wystawić może 300,000 ludzi do boju.

— Wczoraj w wieczór dana była wielka uczta przez miasto Paryż dla oficerów gwardyi narodowej i armii. Jednomyslnością gwardzistów narodowych postanowiono, aby część wojska liniowego nie opuszczała stolicy, i ażeby każdy z nich i ich przyjaciel dał u siebie kwatery dla towarzyszy broni, dopóki rząd nie pomieści ich w koszarach.

— Wice-Admirał Baudin, z eskadry swoją odplynał z wysp Hyeryjskich ku Włochom. W *Presse* utrzymują, że się ministerstwo wojny żywo zajmuje uorganizowaniem armii Reńskiej, której kwatery sztabu Jenerałnego ma być w Strazburgu.

— Вчера вступило въ Парижъ 8,000 войска, которое съ находящимся теперь въ столицѣ гарнизономъ составитъ 14,000 чел. Въ скоромъ времени ожидаютъ еще 30,000 войска.

24 Апрѣля.

Сегодня по-утру начались выборы въ 282 частяхъ Парижа. Довольно значительное число избирателей подали уже свои голоса, однако большая часть отерочила это до слѣдующаго дня, ибо известно, что въ Парижѣ одно балотированіе должно продолжаться два дня. Число балотирующихъ въ разныхъ частяхъ, составляло около двухъ третей числа имѣющихъ право подавать голоса; слѣдовательно неявилось къ балотированію болѣе чѣмъ 100,000 избирателей.

— Г. Бланки обнародовалъ на дняхъ свое оправданіе въ сдѣланныхъ ему упрекахъ; онъ взаимно съ своей стороны упрекаетъ Г. Ташеро въ томъ, что сей послѣдній былъ орудіемъ двоихъ реакціонистовъ, Гг. Ламартина и Мараста. Въ заключеніе обвиняетъ временное правительство въ дѣйствованіи въ пользу реакціи.

— Изслѣдованіе заговора, причинившаго движеніе въ Воскресеніе, постоянно продолжается.

— Г-нъ Савуа назначенъ французскимъ повѣреннымъ въ дѣлахъ при германскомъ союзѣ.

— Въ Версаи, Горасъ Вернетъ избранъ полковникомъ національной гвардіи.

— Арабскій старшина Бу-Маза, бѣжавшій во время переворота и пойманный въ Брестѣ, прибылъ 9 Апрѣля въ Руанъ и въ тотъ же день вечеромъ отправился оттуда въ фортъ Гамъ, гдѣ вѣроятно, онъ будетъ содержимъ подъ стражей.

25 Апрѣля.

Важное дѣло выборовъ уже кончилось. Вчера, въ 10 часовъ по полудни, избирательные ящики были закрыты, запечатаны и подъ сильнымъ прикрытіемъ отнесены въ ратушу, гдѣ 28 числа, въ присутствіи всѣхъ меровъ, послѣдуетъ открытіе тайны балотированія.

— Во Франціи считается 10,500,080 избирателей. Изъ сего числа на сенскій департаментъ приходится 384,500, кои должны избрать 34 депутатовъ.

— Выборы въ національное собраніе произведены были какъ въ Парижѣ, такъ и во всѣхъ департаментахъ, сколько донынѣ известно, безъ всякаго нарушенія спокойствія.

— Лондонскій банкъ предложилъ парижскому банку заемъ въ 5 милліоновъ фр.

— Коммиссаръ нижне-рейнскаго департамента и стразбургскій меръ объявили нѣмецкимъ рабочимъ, что они не могутъ быть отправлены все вмѣстѣ или съ оружіемъ въ Великое Герцогство Баденское и должны оставить Страсбургъ въ 24 часа.

Страсбургъ, 22 Апрѣля.

Цѣлый легионъ германскихъ рабочихъ, въ числѣ 700 чел., оставилъ сегодня нашъ городъ и отправился по желѣзной дорогѣ въ верхній Альзасъ; легионъ остановился на станціи Риксгеймъ, близъ Мидьгаузена. Онъ состоялъ подъ начальствомъ: Гервега, Борнштедта и Борнштейна. Здѣшней власти строго наблюдаютъ, чтобы выходцы не имѣли оружія. Франція хочетъ жить въ мирѣ.

А н г л и я .

Лондонъ, 15 Апрѣля.

Все здѣшніе журналы заняты исключительно дѣлами хартистовъ, а заграничная политика занимаетъ второстепенное мѣсто. Хартисты все еще продолжаютъ свои совѣщанія въ народныхъ собраніяхъ, но все потеряли надежду на успѣхъ, и въ Англіи повсюду господствуетъ совершенное спокойствіе.

— На вчерашнемъ засѣданіи верхней палаты, лордъ Лансдоунъ объявилъ, въ слѣдствіе предложеннаго вопроса о положеніи Ирландіи и билля о обезпеченіи короны, что ни какое общество въ Ирландіи не имѣетъ права вооружаться, безъ предварительнаго дозволенія лорда намѣстника. Это воспрещеніе утверждено было и ирландскими властями. Согласно сему, правительство велѣло арестовать всѣхъ членовъ политическихъ обществъ, которые явились бы вооруженными. Билль прочитанъ сегодня во второй разъ; онъ содержитъ въ себѣ распоряженіе, что каждый

— Вечорай, прибыло до Парижа 8,000 войска, козе находящемъ се ту зложу оголем 14,000 залоги. Инуых корпусовъ, выносающых 30,000 вкратце се сподзиеваю.

Дня 24 kwietnia.

Дзис рано розпочезлы се выборы в 282 секеях Парижа. До се значна лизба выбореов зложыла жу свединлетны до urny; виекша jednak czesc odlozyla глосованіе до жура; wiadomo bowiem, ze w Paryzu sama operacya глосования powinna trwaс два дни. Liczba глосующых w розных секеях wynosiла околу двохъ третей czesci liczby elektorow wpisanych. Wiecej przeto niz 100,000 выбореов nie stawilo се do глосования.

— P. Blanqui oglosil wlasnie pismo odpowiadajace na uczynione mu zarzuty, w ktorym zarzuca nawzajem P. Tachereau, ze jest narzedziem dwохъ reakcyonistow, Lamartina i Marasta, i zwraca се nastepnie przeciw Rzadowi tymczasowemu, obwiniajac go, ze dziala na korzyсе reakcyi.

— Instrukcyя wzgledem spisku, ktory spowodowal demonstracya d. 16, odbywa се ciagle.

— P. Savoie mianowany zostal Reprezentantem Francyi przy Zwiazku Niemieckim.

— W Wersalu, obrano Polkownikiem gwardyi narodowej P. Horacego Vernet.

— Arabski naczelnik Bu-Maza, zbiegly w czasie zamieszek, i pojmany w Brest, przybyl 9-go kwietnia do Rouen, i tegoz dnia wieczorem udal се ztamad do twierdzy Ham, gdzie bedzie zapewne trzymany pod straza.

Дня 25 kwietnia.

Wielki akt wyborow жу przeminal: Wecoraj, punkt o godz. 10 w noey, zamknieto urny wyborowe, opieczetowano je i pod mocna eskorta занесiono на Ratusz, gdzie d. 28 w obecności wszystkich Merow, nastapi odslonienie tajemnicy глосования.

— Francya liczy 10,500,080 выбореов. Z tego przypada на департамент Sekwany 384,300, ktorzy wybraс maja 34 deputowanych.

— Wybory do Zgromadzenia Narodowego odbyly се w Paryzu, i o ile dotad wiadomo, takze w департаментach, bez zadnego naruszenia spokojnosci.

— Bank Londynski ofiarowal pozyczyc bankowi Paryzkowskiemu 5 milionow фр.

— Kommissarz Departamentu Nizszego Renu i Mer Straszburgu, objawili Niemieckim wyrobnikom, iz ani wszyscy razem, ani z bronia w ruku nie moga byс wpuszczeni do W. Xiestwa Badenskiego, i powinni opuścic Sztraszburg w ciagu 24 godzin.

Straszburg, 22 kwietnia.

Cała legia robotnikow Niemieckich, w liczbie 700 ludzi, opuścila dzis miasto nasze, udajac се koleja zelazna do Wyzszej Alzacyi, gdzie ma wysiac се на stacyi Rixheim, blisko Muhlhausen. Towarzyszyli jej przywodczy: Herwegh, Bornstedt i Bornstein. Wladza tutejsza trwa w postanowieniu swoim, niedawania bronii zadnemu wychodzcу. Francya chce żyс w pokoju.

ANGLIA.

Londyn, 15 kwietnia.

Wszystkie tutejsze dzienniki zajmują се wyłączenie sprawą Chartystowъ, tak, ze polityka zagraniczna poslednie trzyma miejsce. Lubo Chartysci naradzaja се ciagle w konwencie narodowym, jednakze zdaje се, iz stracili zupełnie nadzieje, a spokojnosс Anglii nie jest w tej chwili na zadnym punkcie zakłocona.

— Na wczorajszymъ posiedzeniu Izby Wyzszej, oswiadczył Lord Lansdowne, zapytany wzgledem polozenia Irlandyi i билу zabezpieczenia korony, ze zaden zwiazek w Irlandyi nie ma prawa uzbrajac се, bez poprzedniego pozwolenia Lorda Namiestnika. Ten zakaz wyraźnie potwierzony zostal przez sady Irlandzkie. Stosownie do tego, rzad kazal arestowac wszystkich klubistow, ktorzyby се ukazali zbrojno. Bil o cudzoziemcach, w dniu dzisiejszym po raz drugi odczytany, zawiera rozporzadzenie, ze kazdy cudzoziemiec, znajdujacy се w Anglii, na wezwanie Ministra albo Lorda Namiestnika Irlandyi, powi-

иностранинецъ, находящійся въ Англіи, по требованію министра или лорда-намѣстника въ Ирландіи, долженъ немедленно удалиться изъ государства, въ противномъ же случаѣ будетъ арестованъ.

— Въ нижней палатѣ, прошеніе, представленное Хартистами, возбудило сильныя ссоры. Г. Торнелл, въ представленномъ, по порученію комитета прошеній, докладѣ, изъяснилъ, что коммиссія, съ помощію 13 секретарей, повѣрила подписи, коихъ оказалось не 5,706,000, а только 1,975,496. Г. Криппс, одинъ изъ членовъ этой коммиссіи, упрекалъ г-на О'Коннора, что слова его не заслуживаютъ вѣроятія. Сей послѣдній, обидясь упрекомъ, отвѣчалъ, что онъ, если того пожелаютъ, можетъ въ нѣсколько дней представить 15 000,000 подписей, и честь свою будетъ защищать не въ палатѣ, а въ другомъ мѣстѣ. Сказавъ это, онъ вышелъ изъ палаты, но его приказано остановить и силою привести въ собраніе, гдѣ палата принудила г-на Криппса отказаться отъ своихъ словъ, а г-на О'Коннора обидѣлъ, что отнынѣ онъ предоставляетъ самому правительству дѣла Хартистовъ. Палата разошлась въ сильномъ волненіи.

— Въ Дублинѣ началось уже производство процесса начатаго правительствомъ противъ зачинщиковъ ирландскихъ возмущеній: Гр. Митчелла, О'Бриена и Мигера. Судъ присяжныхъ призналъ обвинительный актъ основательнымъ. Возвѣданные умы въ Ирландіи начинаютъ значительно успокоиваться, какъ въ слѣдствіе отвѣта, даннаго Г. Ламартиномъ ирландской депутаціи, такъ и энергическихъ мѣръ правительства. Въ письмѣ, приводящемъ это замѣчаніе, присовокуплено: „Нынѣ обнаруживается весьма важное обстоятельство, что все болѣе и болѣе дѣлается общимъ расположеніе Англичанъ къ согласію парламентскаго отдѣленія Ирландіи. Такимъ образомъ Англія избавилась бы отъ ирландской эмиграціи, парламентъ отъ радикальныхъ ораторовъ, а вся страна отъ бремени ирландскихъ нищихъ. Весьма вѣроятно, что это отдѣленіе состоится въ продолженіе нѣсколькихъ лѣтъ.“

— Тома Штекля, другъ О'Коннелла, названный великимъ ирландскимъ пацификаторомъ, посягнулъ на собственную свою жизнь, бросившись съ ватерлооскаго моста въ Темзу. Однако его достали изъ воды и привели въ чувство. Этотъ отчаянный поступокъ относятъ къ дурному положенію личныхъ дѣлъ.

Г Е Р М А Н І Я .

Франкфуртъ на Майнѣ, 22 Апрѣля.

Въ засѣданіи комитета Сейма германскаго союза, происходившаго 19 числа, сдѣлано было слѣдующее предложеніе: Чтобы союзное собраніе, представленную ему, по силѣ союзнаго устава, исполнительную власть, вѣрило тотчасъ тремъ способнымъ лицамъ, которыя, до образованія достаточной союзной власти, вступили бы въ верховное управленіе общими германскими дѣлами, преимущественно же дѣлами военными, имѣя въ виду обезпеченіе цѣлости Германіи извнѣ и подавленіе, въ случаѣ нужды, анархіи внутри; лицамъ этимъ имѣть также предоставлено право войти въ непосредственныя дипломатическія сношенія, отъ имени германскаго союза, съ иностранными державами.

Комитетъ опредѣлилъ, отсрочивъ вышесказанное предложеніе: 1) пригласить союзъ, чтобы немедленно приступлено было къ опредѣленному союзнаго хартіею избранію союзнаго главнокомандующаго, и вѣрено было ему верховное управленіе всеми военными дѣлами; 2) пригласить союзъ, чтобы онъ въ скорѣйшее время извѣстилъ комитетъ, что доннынѣ сдѣлано на счетъ предотвращенія угрожающей извнѣ опасности, а также сосредоточенія и приготовленія необходимыхъ мѣръ защиты; 3) избрать коммиссію, которая тотчасъ условилась бы съ союзнымъ сеймомъ: какимъ образомъ выгоднѣе войти во взаимныя и особенныя переговоры съ иностранными державами.

— Сегодня, въ засѣданіи Германскаго сейма, единодушно утверждено въ числѣ прочихъ, предложеніе со стороны Пруссіи, чтобы округъ герцогства Познанскаго, смежныя съ областями германскаго союза, въ коихъ состоитъ большое число жителей Нѣмецкаго происхожденія, причислены были, согласно желанію жителей, къ германскому союзу, съ народонаселеніемъ въ 593,000 душъ. Впрочемъ сожалѣли, что городъ и крѣпость Познанъ не включены въ число присоеди-

ненъ, натычмястъ выдѣлить се зъ краю; въ przeciwny м бо-
wiem razie бѣдзіе увіежзюны.

— W Izbie Niższej, prośba złożona przez Chartystów wywołała gwałtowne zajęcia. P. Thornely, imieniem Kommissji i prośb, zdawał sprawę, oświadczając, że Kommissya, z pomocą 13 Sekretarzy, przez 17 godzin sprawdzała podpisy, których nie 5,703,000, jak twierdził P. O'Connor, ale tylko 1,975,496 znalazła. P. Cripps, jeden z członków tejże Kommissji, zarzucał z tego powodu P. O'Connor, że jego słowa nie zasługują na żadną wiarę. Ten ostatni, dotknięty tѣm do żywego, odrzekł mu na to, że jeżeli sobie życzy, w kilku dniach złoży mu 15,000,000 podpisów: honoru zaś swego nie w Izbie, lecz w innym miejscu bronić będzie. Powiedziawszy to, wyszedł z Izby; atoli kazano go wstrzymać gwałtem i odprowadzić do sali posiedzeń, gdzie dopiero Izba zmusiła P. Cripps do odwrotania wyrzeczonych wyrazów, a P. O'Connor przyrzekł, że odtąd załatwienie sprawy Chartystów samemu rządowi pozostawia. Izba rozeszła się w wielkiem wzburzeniu.

— Process wytoczony przez rząd przeciw przywózcom burzycieli Irlandzkich, PP. Mitchell, O'Brien i Mcagher, już się rozpoczął w Dublinie. Sąd Przysięgłych uznał akt oskarżenia za uzasadniony. Korrespondent-ya jedna czyni uwagi nad stanem umysłów w Irlandyi, które znacznie się uspakajają, tak z powodu odpowiedzi P. Lamartine deputacyi Irlandzkiej, jako też dzielnych środków rządu. Tenże list dodaje: „Ważna okoliczność daje się w tej chwili postreżać; jest to rozwijające się coraz więcej usposobienie pomiędzy Anglikami do zezwolenia na odłączenie się Parlamentowe Irlandyi. Tym sposobem Anglia pozabyłaby się emigracyi Irlandzkiej, Parlament mówców radykalnych, a cały kraj ciężaru ubogich Irlandzkich. Podobnym jest do prawdy, że rozdział ten w ciągu lat kilku będzie dokonany.“

— Tom. Steele, przyjaciel O'Connell'a, nazwany wielkim paciifikatorem Irlandyi, usiłował odebrać sobie życie, rzucając się z mostu Waterloo do Tamizy. Wydobyto go jednak z wody i przywrócono do życia. Ten czyn rozpaczy przypisują złemu stanowi jego osobistych interesów.

Н І Е М С У .

Frankfurt nad Menem, 22 kwietnia.

Na posiedzeniu Komitetu Sejmu Związku Niemieckiego z d. 19 kwietnia, podano następujący wniosek: aby wysokie Zgromadzenie Związkowe, wykonywanie władzy wykonawczej, służącej sobie wedle ustawy Związkowej, powierzyć natychmiast trzem zdolnym do tego osobom, któreby aż do czasu ustanowienia dostatecznej władzy Związkowej, objęły najwyższy kierunek ogólnych spraw Niemieckich, a szczególnie spraw wojskowych, tak dla zabezpieczenia całości Niemiec na zewnątrz, jako też w razie potrzeby przeciwko anarchii wewnątrz, i któreby weszły w bezpośrednie dyplomatyczne stosunki w imieniu Związku Niemieckiego z Państwami zagranicznymi.

Komitet postanowił, z pominięciem powyższego wniosku: 1) wezwać Związek, aby przystąpił natychmiast do przewidzianego w ustawie Związkowej wyboru Naczelnego Wodza Związkowego, i powierzył mu najwyższy kierunek wszystkich spraw wojskowych; 2) wezwać Związek, aby jak najspieszniej uwiadomił Komitet, co już dotychczas uczyniono dla odwrócenia grożącego zewnątrz niebezpieczeństwa, tudzież dla skoncentrowania i przysposobienia wszelkich potrzebnych środków obronnych; 3) wybrać Kommissyę, któraby się natychmiast porozumiała z Sejmem Związkowym: jakimby sposobem, najwłaściwiej i najkorzystniej można było oznaczyć pewny punkt środkowy dla utrzymania wzajemnych stosunków i prowadzenia układów z zagranicą.

Na posiedzeniu dzisiejszym Sejmu Związku Niemieckiego, między innymi przyjęto jednogłośnie wniosek, ze strony Pruss uczyniony, aby powiaty Wielkiego Xięstwa Poznańskiego, do krain Związku Niemieckiego przytykające, a mające przewagę ludności Niemieckiej, stosownie do życzenia mieszkańców, przyjęte były, z ludnością 593,000 dusz, do Związku Niemieckiego. Najmocniej tylko żałowano, że miasto i twierdza Poznań nie zostały również zajęte w obręb rzeczonych powiatów; atoli Sejm

мыхъ къ союзу частей герцогства Познанскаго; но союзный сеймъ не теряетъ надежды, что раньше или позже это послѣдуетъ, какъ для охраненія народности тамошнихъ жителей Шлезвигскаго происхожденія, такъ и для безопасности съ этой стороны областей германскаго союза.

— Назначенныя разными владѣніями союза, семнадцати доверенныхъ представителей на сеймъ, прибыли сюда. Они составляютъ, такъ называемую, комиссію семнадцати, и суть: Шмерлингъ и Сомаруга отъ Австріи; Дальманъ отъ Пруссіи, Кирхгесснеръ отъ Баваріи; Тодтъ отъ Саксоніи; Уландъ отъ Виртемберга; фонъ Вангенгеймъ, котораго замѣняетъ съ 15-го Апрѣля профессоръ Захарія (изъ Геттингена), отъ Ганновера; Бассерманъ отъ Бадена; Дройзъ отъ Голштейна; Лангенъ отъ Великаго герцогства Гессенскаго; Иорданъ отъ Курфиршества Гессенскаго; Вильманъ отъ Люксембурга; Альбрехтъ отъ Ольденбурга и Ангальта; фонъ Гагернъ отъ Брауншвейга и Пассау; фонъ Габеленцъ и Люттеръ отъ Саксонскихъ герцогствъ; Стевъръ отъ Мекленбурга; Петри и Жаупъ (*Jaup*) для 16-го голоса; Гервинусъ отъ четырехъ вольныхъ городовъ (17-й голосъ).

Карлсруэ, 21 Апрѣля.

Безразсудное предпріятіе Гекера, въ южныхъ округахъ Баденскаго Великаго герцогства, рушилось. 10-го числа, революціонеры, подъ предводительствомъ Гекера, Струве и Вейсгара, сразились при Кандернѣ, съ Баденскими войсками, находившимися подъ начальствомъ генерала Гагерна, и были совершенно разбиты; войска понесли нѣкоторую потерю, и, къ сожалѣнію, между убитыми находится генералъ Гагернъ. Революціонеры бѣжали; съ ихъ стороны пали: бывший Прусскій поручикъ Виллихъ и, какъ говорятъ, также предводитель ихъ Струве. Генералъ Гагернъ палъ не въ сраженіи, а при веденіи переговоровъ съ Гекеромъ, выѣзжая къ нему навстрѣчу, вмѣстѣ съ майоромъ Кунцемъ, не смотря на то, что ему это отговаривали. Въ нихъ выстрѣлили; майора ранили, а Гагерна убили на мѣстѣ.

Шлезвигъ-Голштейнское-Герц. Ренсбургъ, 25 Апрѣля.

Собираемъ подробныя извѣстія о военныхъ происшествіяхъ въ Шлезвигѣ: Датчане, въ числѣ 4 000 чел., занимали городъ Шлезвигъ, укрѣпившись также въ близлежащемъ замкѣ Готторфѣ и въ мѣстечкѣ Дагневекѣ. По всему восточному берегу Шлезвига они протянули цѣпь судовъ, преимущественно купеческихъ, чтобы посадить на нихъ свои войска въ случаѣ неудачи. 19 Апрѣля, отрядъ состоящій изъ тысячи чел. Датчанъ подвинулся до Зорбриока, который былъ очищенъ отъ занимавшей его Прусской пѣхоты. Въ тотъ же день союзныя войска и въ особенности волонтеры, составляющіе передовые отряды вдоль всей линіи, получили приказаніе къ наступленію. 21-го Апрѣля поутру, произошло авангардное дѣло при Альтенгофѣ, продолжавшееся болѣе шести часовъ. Отрядъ въ 1,500 Датчанъ, выступивъ изъ Экернферде, атаковалъ, при содѣйствіи военныхъ кораблей, стоящихъ тамъ вольный корпусъ, подъ командою майора фонъ Рейхенбаха. Потеря съ обѣихъ сторонъ была незначительная, и Датчане возвратились въ Экернферде. 22-го числа, послѣ полудня, Прусскія войска выступили изъ Ренсбурга на Зегешедтъ, Виттенъ и Экернферде. За ними слѣдовали прочія союзныя войска и Голштейнскіе драгуны. 23-го утромъ произошло первое сраженіе между Пруссаками и Датчанами. Шлезвигъ-Голштейнцы составляли правый флангъ, войска десятаго корпуса арміи лѣвый флангъ, а Пруссаки центръ. Съ приближеніемъ Пруссаковъ Датчане очистили Кронъ и Экернферде, и отступили на Шлезвигъ. Въ третьемъ часу завязался жаркій бой. Пруссаки взяли приступомъ вновь укрѣпленныя, древнія Дагневекъ и укрѣпленія при Бусторфѣ, подъ самымъ Шлезвигомъ. Датчане ретировались къ востоку и перешли Шлей при Миссунде. Союзники заняли Шлезвигъ.

Д а н і я.

Копенгагенъ, 22 Апрѣля.

Король заболѣвъ воспаленіемъ легкихъ въ Фридеріци и Его Величеству открыли кровь, послѣ сего здоровье его до того поправилось, что Его Величество намѣренъ вскорѣ отправиться изъ Фридеріци въ Оденсе, гдѣ уже получено повелѣніе приготовить для Его Величества тамошній замокъ.

Зwiązkowy nie traci nadziei, że to prędzej lub później dodatkowo nastąpi, tak dla obrony narodowości Niemieckiej tamecznych mieszkańców, jako też dla zabezpieczenia z tej strony krajów Związku Niemieckiego.

— Wyznaczeni przez różne państwa Związkowe Reprezentanci, posiadający zaufanie, w liczbie siedemnastu, dla zasiadania na Sejmie, przybyli tutaj. Tworzą oni tak zwaną, Kommissyą Siedemnastu, i są: Schmerling i Somaruga z Austrii; Dahlman z Pruss; Kirchgessner z Bawaryi; Todt z Saxonii; Ulland z Württembergu; von Wangenheim, którego zastępuje od 15 kwietnia Professor Zacharia (z Göttingi), z Hannoveru; Basserman z Badenu; Drojzen z Holsztynu; Langen z Wielkiego Xięstwa Heskiego; Jordan z Elektorstwa Heskiego; Wilman z Luxemburga; Albrecht z Oldenburgu i Anhalt; von Gageru z Brunswiku i Nassau; von Habelenz i Lutter z Xięstw Saskich; Stewer z Meklenburga; Petri i Jaup dla głosu 16-go; Herwinus ze strony czterech wolnych miast (głos 17-ty).

Karlsruhe, 21 kwietnia.

Nierozsądny zamach Heckera, w południowych okręgach Wielkiego Xięstwa Badenkiego, nie powiódł się wcale. Dnia 20 kwietnia, rewolucyoniści pod dowództwem Heckera, Struve i Weishara, stoczyli walkę przy Kanderu, z wojskami Badenскими, zostającymi pod dowództwem Generała Gagera, i byli zupełnie porażeni. Wojska poniosły także niejaką stratę, i na nieszczęście, między zabitymi, znajduje się i sam Generał Gager. Rewolucyoniści poszli w rozsypkę; z ich strony zginął były Pruski Porucznik Willich, i jak mówią, ich dowódzca Struve. Generał Gager zginął nie w boju, lecz w czasie prowadzenia układow z Heckerem, na spotkanie którego, sam wyjechał, wraz z Majorem Kuncem, chociaż mu to bardzo odradzano. Nieprzyjaciele wystrzelili do nich; Major został ranny, a Gager poległ na miejscu.

Xięst. Szlezwicko-Holsztyńskie. Rendsburg, 25 kwietnia.

Udzielamy szczegółowych wiadomości o wojennych w padkach w Szlezwiku: Duńczycy, w liczbie 4,000 ludzi, zajmowali miasto Szlezwik, tudzież okopali się w sąsiednim zamku Cottorf i w miasteczku Dannewerk. Wzdłuż całego wschodniego pobrzeża Szlezwiku wyciągnęli linię statków, mianowicie kupieckich, aby na nie cofnąć swe wojska, w razie niepowodzenia. Dnia 19 kwietnia, oddział złożony z tysiąca Duńczyków, posunął się do Sorgrück, który został opuszczony przez zajmującą go Pruska pęchotę. Tegż dnia wojska sprzymierzone, a mianowicie ochotnicy, tworzący przednie oddziały wzdłuż całej linii, otrzymali rozkaz do natarcia. Dnia 21 kwietnia z rana, wszczął się boj z przednią strażą pod Altenhof, i trwał przeszło sześć godzin. Oddział 1,500 Duńczyków, wyruszywszy z Ekerneferde, uderzył, przy współdziałaniu wojennych okrętów, na stojący tam wolny korpus pod dowództwem Majora von Reichenbach. Strata z obu stron nie była znaczną, a Duńczycy wrócili do Ekerneferde. Dnia 22 kwietnia, z południa, wojska Pruskie wyruszyły z Rendsburga przez Segestädt, Wittenier i Ekerneferde. Za nimi szły inne Związkowe wojska, tudzież dragoni Holsztyńscy. Dnia 23 kwietnia z rana, zaszła pierwsza bitwa między Prusakami i Duńczykami. Szlezwiczanie i Holsztyńscy tworzyli prawe skrzydło, wojska dziesiątego korpusu armii lewe, a Prussacy trzymali środek. Za nadejściem Prusaków, Duńczycy opuścili Kron i Ekerneferde i cofnęli się ku Szlezwikowi. O godzinie trzeciej rozpoczął się żwawy boj. Prussacy zdobyli szturmem na nowo ufortyfikowany, starożytny Dannewerk, tudzież okopy przy Bustorfie, pod samym Szlezwikiem. Duńczycy cofnęli się na wschód, i przeszli Szlej przy Missunde. Sprzymierzeńcy zajęli Szlezwik.

D a n i a.

Kopenhaga, 22 kwietnia.

Król znajdujący się w Friedericia, zachorował na zapalenie płuc, atoli po puszczeniu krwi, zdrowie jego tak dalece się polepszyło, że wkrótce ma się udać z Friedericia do Odense, gdzie już otrzymano rozkaz przygotowania tamiecznego zamku.

— З дѣсь господствуетъ общее желаніе, чтобы были блокированы рѣки: Эльба (при Гамбургѣ) и Траве (при Любекѣ).

— Въ Гольсінгерѣ наложили амбарго на 9 прусскихъ кораблей и отвели ихъ въ Копенгагенъ; въ Копенгагенѣ задержали 19 прусскихъ кораблей; значить всего 28.

ИТАЛІЯ.

Миланъ, 17 Апрѣля.

Во вчерашнемъ военномъ бюллетенѣ пишутъ: „По официальному доносенію Король Сардинскій, Пескьерскому коменданту не хотѣлъ дозволить выйти съ оружіемъ и аммуниціею; по этому договоръ о капитуляціи не состоялся. Съ тѣхъ поръ не произошло тамъ ничего важнаго, и Король рѣшился оставить при крѣпости наблюдательный корпусъ а самъ съ арміею двинулся къ Веронѣ.“

— Пармскій герцогъ (б. Лукскій герцогъ), Карлъ Бурбонъ, 9-го числа вторично отрекся отъ короны, дозволяя верховному совѣту учредить временное правительство.

— 9-го Апрѣля, Великій Герцогъ Тосканскій приказалъ выдать паспортъ австрійскому повѣренному въ дѣлахъ во Флоренціи, отозвавъ сперва представителя Тосканы при вѣнскомъ дворѣ.

Верона, 18 Апрѣля.

Графа Нугента съ его корпусомъ ожидаютъ въ Веронѣ къ 23 или 24 с. м., отсюда начнутся общія дѣйствія противъ Ломбардіи. Сію минуту получено извѣстіе, что со стороны Пескиры слышна пушечная пальба; это заставляетъ полагать, что Пиемонтскія войска, послѣ двухдневнаго бездѣйствія, стали дѣйствовать. Третьяго дня, развѣдъ, посланный изъ Пескиры въ Дезезано, захватилъ въ плѣнъ маіора пиемонтскихъ войскъ, графа Тротти.

Римъ, 1 Апрѣля.

Третьяго дня Папа помиловалъ 26 духовныхъ и военныхъ лицъ, состоящихъ въ заточеніи за тяжкія политическія преступленія.

— Въ *Gazetta di Roma* напечатано сегодня официальное извѣщеніе объ удаленіи Іезуитовъ, изъ котораго видно, что они не были изъ Рима изгнаны, но чтобы своимъ пребываніемъ тамъ не подать предлога къ беспорядкамъ, рѣшились уступить силѣ обстоятельствъ при первомъ извѣщеніи Папы, что Его Святѣйшество считаетъ ихъ неутомимыми дѣлателями въ господнемъ вертоградѣ, однако по поводу господствующаго нынѣ на счетъ ихъ расположенія умовъ, совѣтуетъ имъ избѣгать поводовъ, могущихъ породить опасное для нихъ движеніе. Съ генераломъ сего ордена послѣдовало предварительное соглашеніе относительно обезпеченія училищъ въ *Collegium Romanum*, занимаемыхъ Іезуитами зданій, ихъ имущества и собственности, а также относительно средствъ содержанія сихъ монаховъ.

Неаполь, 8 Апрѣля.

Начальникъ Сицилійскаго возстанія, Ругіеро Сеттито, котораго палата герцовъ назначила регентомъ, а палата депутатовъ президентомъ, утвержденъ въ должности президента Сициліи соединеннымъ комитетомъ обѣихъ палатъ. Составъ Сицилійскаго министерства слѣдующій: Муриано Стабиле, министръ иностр. дѣлъ; баронъ Ризо, военный министръ; Ла-Люмیا, министръ юстиціи; Кальви, мин. внутр. дѣлъ; маркизъ Корда, мин. финансовъ; князь Скordia, мин. просвѣщенія.

— Начальники послѣдняго возстанія въ Калабріи: каноникъ Пеллиcano и Джіовано Ромео, назначены нынѣ, первый коадьюторомъ министерства для папскихъ дѣлъ, а послѣдній президентомъ провинціи Калабріи.

По новѣйшимъ извѣстіямъ изъ Палермо, Сицилійскій парламентъ призвалъ Бурбонскую династію лишенною правъ на Сицилію, и провозгласилъ независимость королевства, которое изберетъ въ свои государи италіанскаго принца, по утвержденіи государственныхъ постановленій своихъ.

(С. II).

— Powszechnie jest żądanie, aby rzeki Elba (pod Hamburgiem) i Trave (pod Lubeką) były blokowane.

— W Helsingör włożono embargo na 9 okrętów Prusskich i odprowadzono je do Kopenhagi; tu zaś przytrzymało 19 Prusskich okrętów; razem 28.

ВЪ ОСНУ.

Медьоланъ, 17 kwietnia.

Biuletyn wczorajszy donosi: „Podług wiadomości urzędowej, Król Sardynski odmówił dowodzącemu w Peschiera wolnego odwrotu z bronią i pakunkiem, dla tego kapitulacya do skutku nie przyszła. Odtąd nie zaszło nic ważnego; Król postanowił zostawić około twierdzy oddział obserwacyjny, z głównym zaś wojskiem ciągnąc ku Weronie.“

— Xiążę Parmy (b. Xiążę Lukki), Karol Bourbon, abdykował powtórnie d. 9 b. m., pozwalając Radzie starszych ustanowić Rząd tymczasowy.

— Dnia 9 kwietnia, Wielki Xiążę Toskański kazał wręczyć paszporta Austryackiemu sprawującemu interessa we Florencyi, po odwołaniu wprzód Posła Toskańskiego przy dworze Wiedeńskim.

Verona, 18 kwietnia.

Prabia Nugent, z korpusem swym, spodziewany jest w Weronie na dzień 23 lub 24 b. m.; zład następnie rozpoczną się działania skombinowane przeciwko Lombardyi. W tój chwili donoszą, że w kierunku Peschieri słychać wystrzały z dział, z czego się okazuje, że Piemontezcy, po dwudniowej nieczynności, znowu działać zaczynają. Onegdaj podjazd wysłany z Peschieri ku Desenzano, pojmał Majora Piemontskiego, Hr. Trotti.

Rzym, 1 kwietnia.

Onegdaj Papież ułaskawił 26 duchownych i wojennych osób, znajdujących się w więzieniu za ciężkie polityczne przestępstwa.

— *Gazzetta di Roma* zawiera dziś urzędowe ogłoszenie o wydaleniu Jezuitów. Według niej, nie zostali oni z Rzymu wypędzeni, ale aby przez swoje obecność nie dać powodu do zaburzeń, postanowili sami ustąpić naciskowi okoliczności. Papież oświadczył im, że ich uważa zawsze za niezmordowanych pracowników w winnicy Pańskiej, jednakże ze względu na obecne względem nich usposobienie umysłów, radzi im, iżby unikali wszelkich powodów, mogących wywołać niebezpieczne dla nich poruszenie. Z Generałem ich nastąpiło stosowne porozumienie względem zabezpieczenia szkół w Collegium Romanum, gmachów przez Jezuitów zamieszkałych, ich dóbr i własności, jako też względem środków ich utrzymania nadal.

Neapol, 8 kwietnia.

Naczelnik powstania Sycylijskiego, Rugiero Settimo, którego Izba Parów mianowała Regentem, a Izba Deputowanych Prezesem, został utwierdzony w obowiązku Prezesa Sycylii przez Komitet Połączony obudwóch Izb. Ministerstwo Sycylijskie składają następujące osoby: *Muriano Stabile*, Minister spraw zagranicznych; *Baron Riso*, Minister wojny; *La-Lumia*, Minister sprawiedliwości; *Calvi*, Minister spraw wewnętrznych; *Margrabia Corda*, Minister skarbu; *Xiążę Scordia*, Minister oświecenia.

— Przywódcy niedawnego powstania w Kalabrii, kanonik *Pellicano*, i *Jan Romeo*, mianowani teraz zostali, pierwszy Koadjutorem Ministerstwa do spraw Papieżkich, a ostatni Prezydentem prowincyi Kalabrii.

— Podług najnowszych wiadomości z Palermo, Parlament Sycylijski uznał dynastją Burbonów za pozbawioną praw do Sycylii i ogłosił niezawisłość Królestwa, które samo ma obracać sobie Monarchę z pomiędzy Xiążąt Włoskich, po utwierdzeniu politycznych postanowień swoich. (P. P.)